

MOJA DOMOVINA – OD ZRNA DO KRUHA

To malo zrno pšenice,
ki ga sadijo kmetje in kmetice,
je kot črna pika zenice
v življenju vsake žanjice,
predstavlja bogastvo in obstoj,
zato človek – pred kruhom postoj!

Postoj in pomisli,
koliko truda,
koliko časa,
koliko srbi in
koliko misli,
bilo je potrebnih,
da ne bi bilo lačnih
in kruha željnih.

Zato človek pomisli in postoj,
za vsako zrno ti bodi hvaležen,
za vsako zrno, ki si ga deležen.
Zato človek spoštljiv bodi do zemlje,
do rok garaških in pridnih,
brez njih ne bi imel pojedin obilnih.

To malo zrno pšenice,
ki naredi dolgo in mučno pot,
da imamo na mizah
kruh, preste in potice.

To malo zrno pšenice,
ki nam daje moč in zdravje,
in polja, kjer kmetje delajo kot mravlje,
zato človek poglej in postoj,
poglej vse te ravnice,
pa tudi pobočja s soncem obsijana
in z zlato pšenico posejana.

Poglej to lepoto in to moč,
to mogočnost rekoč:
To je moja domovina,
moj kruh in
srca mojega globina.